Přirození - Harlej

Byla jsi královnou všech
tvý tělo bralo mi dech
a já byl šedivá myš
Ráno jsem před školou stál
a jako blbec se smál
myslel si, že o mě víš
Psal jsem ti verše v parku
šmíroval při tělráku
koukal ti na kalhotky
A tys mě neviděla
vo mě bys nevotřela
ani svý polobotky
a tak jsem všechno vzdal
pomstu ti přísahal

R: Na zeď jsem po setmění
nakreslil přirození
A pod něj napsal pak
jméno tvý
Nikdy se neusměješ
nikdy mě nevoceníš
A pořád jako vůl stát
mě nebaví

A pak jsem tvoje boky
neviděl dlouhý roky
až včera na náměstí
Pil jsem tam teplý pivo
a koukal jak jde život
lidem, co maji štěstí
Ty jsi šla naproti mě
bylo to jako v kině
trémou jsem ztratil rozum
Jenže ty bez váhání
na místo přivítání
dalas mi dvacet korun
tak jsem ty prachy vzal
pomstu ti přísahal

R: Na zeď jsem po setmění
nakreslil přirození
A pod něj napsal pak
jméno tvý
Nikdo se neusměje
nikdo mě novocení
A pořád jako vůl stát
mě nebaví